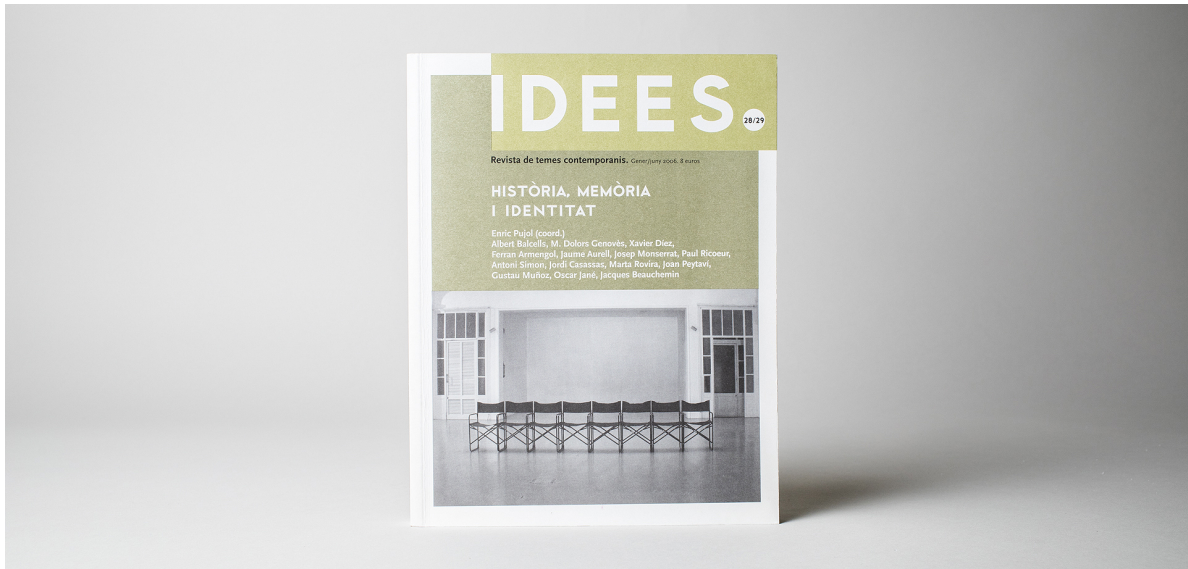

ARXIU D'ARTICLES

Memòria, història i oblit

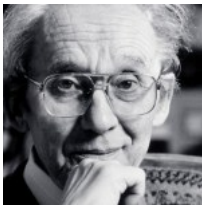
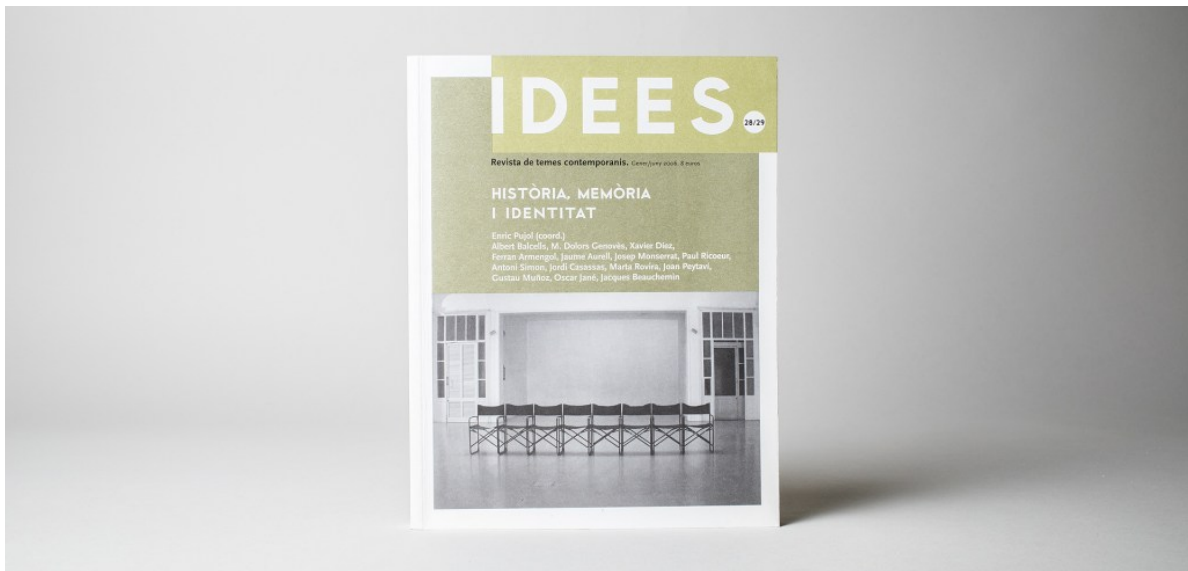
Paul Ricoeur

En aquest article, Paul Ricoeur duu a terme una relectura crítica del seu darrer llibre, nascuda d'un canvi del punt de vista: des de l'*escriptura* com a fil conductor de la història conforme a la seva definició lèxica com a historiografia, es passa a la lectura. O, des d'una perspectiva més àmplia, de l'elaboració literària del treball històric a la seva recepció, tant si és pública com privada, segons les línies d'una hermenèutica de la recepció.

Aquest article forma part del número 28-29 de la revista IDEES, "Història, memòria i identitat", publicat en format paper en l'edició de gener/juny de 2006. Us podeu descarregar el PDF de l'article a continuació.

[Revista IDEES 28-29 - "Memòria, història i oblit" Paul Ricoeur Baixa](#)

Paul Ricoeur

Paul Ricoeur va ser filòsof i antropòleg, i un dels fundadors i rectors de la Universitat de Nanterre. Més tard, va ser professor de la Sorbona i de les Universitats d'Estrasburg i Chicago. Ricoeur és conegut internacionalment per intentar combinar la descripció fenomenològica amb la interpretació hermenèutica. El seu pensament girava al voltant de la qüestió de la voluntat i el problema del mal, mantenint una actitud essencialment afirmativa enfront el negativisme d'altres pensadors existencialistes. Era col·laborador habitual de la revista *Esprit*, i autor d'obres com *Karl Jaspers et la philosophie de l'existence* (1947), *Le volontaire et l'involontaire* (1950), *Finitude et culpabilité* (1960), *De l'interprétation. Essai sur Freud* (1965), *La métaphore vive* (1975) i *Temps et récit* (1983-87), en tres volums.